

АТОМНИК АУ України

№33 (1080) 26 серпня 2021 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

29 СЕРПНЯ — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

Шановні колеги, працівники і ветерани урановидобувної промисловості!

Щиро вітаю вас з професійним святом — Днем шахтаря! Сердечна вдячність усім за копітку працю, особливо за сьогоднішніх складних умов, коли колективи урановидобувної галузі, яка сприяє вирішенню стратегічно важливих завдань з розвитку вітчизняного атомно-енергетичного комплексу, змушені обстоювати своє право на працю та гідну заробітну плату. Відстоювати рідне підприємство Східний гірничо-збагачувальний комбінат, якому виповнилося 70 років!

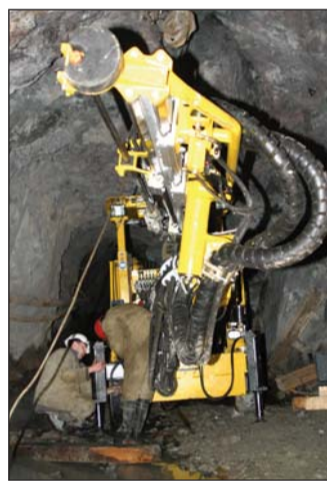
Недержавницька позиція влади щодо долі комбінату призвела до протестних акцій трудового колективу, який разом з Атомпрофспілкою України нещодавно домоглася забезпечення виробничої діяльності СхідГЗК. Розв'язання проблем комбінату обговорювалося на найвищих щаблях влади. І як результат — напрацьовано першочергові завдання щодо чіткої роботи комбінату, обсяги фінансової підтримки з боку ДП НАЕК «Енергоатом».

Разом ми — сила, здатна забезпечити стабільну роботу підприємства й нормальний морально-психологічний клімат у трудовому колективі СхідГЗК. Тож серед моїх найперших побажань вам з нагоди свята — стабільності, добробуту, достатку! Вашим сім'ям — миру та злагоди. Здоров'я усім вам, адже воно так потрібне у звичайній та напруженій праці.

З глибокою повагою

Голова Атомпрофспілки України

Валерій МАТОВ

20-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ

Ставка на молодь

(Продовження)

Початок у №22)

З 16 по 18 квітня 2010 року на майданчику ВП ЗАЕС пройшов IV з'їзд Організації молоді Атомпрофспілки України, що відзначила своє 10-річчя. З'їзд, що вперше відбувся в м. Енергодар, об'єднав представників від 18 організацій молоді Атомпрофспілки. Напередодні з'їзду відбулася звітно-виборна конференція Ради молоді ДП НАЕК «Енергоатом». Її голова Олександр Хомич був переобраний на другий термін.

На IV з'їзді Організації молоді Атомпрофспілки йшлося, зокрема, про те, що цілеспрямовані послідовні кроки Атомпрофспілки на шляху заснування і розбудови справжнього молодіжного руху, модель якого згодом була скопійована профспілками України та зарубіжжя, стали для молодих працівників доброю школою професійної солідарності, згуртованості, сприяли формуванню активної життєвої позиції, відповідальності за доручену справу. На з'їзді голова Організації молоді Атомпрофспілки Сергій Голота повідомив, що молодіжна організація Атомпрофспілки об'єднує вже 21246 осіб, майже третину від загальної кількості спілчан. За міжз'їздовий період лави спілчанської молоді зросли на 10 відсотків.

Серед основних напрямів діяльності ОМ — організаційне зміцнення. За ініціативи молодіжної організації до Статуту Атомпрофспілки було внесено розділ — «Організації молоді Атомпрофспілки». Щодо представництва Організації молоді у виборних органах Атомпрофспілки, голова організації молоді первинної профорганізації є делегатом профконференції, членом профкому; голова Організації молоді Атомпрофспілки є делегатом з'їзду, членом Центрального комітету за посадою. На з'їзді також зазначалося, що в організаціях молоді пожеврилися інформаційна робота та навчання, за міжз'їздовий період лише за підтримки Фонду ім. Фрідріха Еберта відбулося 10 навчальних семінарів.

Відкритим голосуванням було обрано головою Організації молоді Атомпрофспілки Сергія Голоту. Учасники форуму обговорили зміни до Положення про Організацію молоді Атомпрофспілки, питання про персональний склад Центральної ради тощо.

«Молодь — атомній енергетиці» — під такою назвою у липні 2010 року в Одесі за участю представників Організації молоді Атомпрофспілки відбулася XI конференція, організатором якої стали Українське ядерне товариство, ДП НАЕК «Енергоатом» та Одеський національний політехнічний університет. У роботі конференції взяли участь 53 представники з 18 організацій та підприємств України. Молоді фахівці, вчені, викладачі та студенти представили свої розробки, обмінялися досвідом, ідеями та підвищили рівень знань. Кращі роботи молодих учасників конференції були опубліковані в наукових виданнях і рекомендовані для впровадження на підприємствах ядерно-енергетичного комплексу України.

2010 року на Волині відбувся 10-й молодіжний містецький соціально-екологічний фестиваль «Біле озеро». Свого часу саме молодіжний форум «Біле озеро» дав поштовх до творчого зростання багатьох молодих виконавців, адже більшість учасників містецького заходу — студенти. На фестивалі проходилися також акції «Чисте довкілля», «Молодь — за здоровий спосіб життя», спортивні змагання з перетягування линви, гирьового спорту тощо.

У вересні організація молоді Запорізької АЕС за підтримки профспілкового комітету та адміністрації Запорізької АЕС збирала на водноспортивній базі ВП ЗАЕС володарів найсильніших рук Запорізької області на четверту відкрити першість з армрестлінгу «Залізна осінь-2010».

«Майбутнє профспілки — за молоддю!» — під таким девізом проходив III форум організації молоді Східної об'єднаної організації профспілки (ОМ СООП). У заході взяло участь близько 60 осіб із Жовтих Вод, Кіровограда, Смілоного, Києва, Дніпропетровщини, Енергодара. Форум проводився з метою розвитку і зміцнення молодіжного руху СООП, залучення молодих людей до активної профспілкової діяльності. Крім активістів молодіжних організацій підрозділів СООП у форумі брали участь голова Організації молоді Атомпрофспілки Сергій Голота, представники Київського інституту «Енергопроект», Запорізької АЕС і Дніпропетровщинської об'єднаної організації профспілки.

(Продовження буде)

(Фото з архіву «Атомника України»)

Амбітна молодість СхідГЗК

Цього року ми відзначаємо 70-річчя Східного гірничо-збагачувального комбінату. Його історія унікальна. Розвиток видобутку уранових руд і виробництво урану на СхідГЗК вважалось найважливішим державним завданням, адже було частиною ядерної програми СРСР. Відповідно були задіяні величезні матеріальні ресурси і найкращі професіонали. Тих, хто стояв біля витоків створення підприємства, вже немає. Але живі ще ветерани, які працювали на комбінаті «на зламі віків», керівники, які боролися за збереження виробництва і колективу, коли настали для комбінату важкі часи.

Голова Атомпрофспілки Валерій Матов поділився своїми спогадами в інтерв'ю «Атомнику України». Валерій Олексійович почав працювати на комбінаті ще у благополучні для підприємства сімдесяті — у 1976 році інженером-маркшейдером шахти «Північна» Східного гірничо-збагачувального комбінату. Народився 17 травня 1953 року в м. Жовті Води Дніпропетровської області. На підприємство прийшов після закінчення Криворізького гірничорудного інституту.

— Працюючи на комбінаті, я мав доступ до архівів, — розповідає Валерій Матов. — У мене була група допуску і я цікавився історією підприємства. Логічно було б, на мою думку, вважати за початкову дату для комбінату січень 1951 року, з моменту створення підрозділу, який уже на той час випустив кінцеву продукцію. Або серпень, адже остання неділя серпня — це День шахтаря, професійне свято.

Але початковою датою було затверджено 24 липня 1951 року.

Довідково. Постановою Ради Міністрів СРСР на базі рудників ім. Першого Травня й Жовта Ріка тресту «Ленінруд» Міністерства чорної металургії й деяких інших підприємств було створено Комбінат №9, він же п/с 28. 1 серпня на підставі постанови було створено Східний гірничо-збагачувальний комбінат. До складу комбінату

спочатку увійшли два рудоуправління: №1 (м. Кривий Ріг) та №2 (с. Жовта Ріка).

Експедиція №2 на Новій Землі

— Крім завдань працювати на потреби атомних електростанцій, забезпечувати їх урановою сировиною, був особливо засекречений підрозділ підприємства «поштова скринька 28» (так тоді називався СхідГЗК), який у підземних штольнях займався ядерними випробуваннями. Підрозділ мав назву «Експедиція п/с 28» (згодом — «Експедиція №2»), для ведення спеціальних гірських робіт, пов'язаних з проходкою виробок, проведенням підготовчих і заключних етапів при підземних ядерних вибухах на об'єкті №700 (полігон на островах Нової Землі). Керував реалізацією ядерної програми СРСР Лаврентій Берія. З 1953 року він — перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР, опікувався оборонною промисловістю, у тому числі всіма розробка-

ми, що стосувалися створення ядерної зброї і ракетної техніки.

Із архівних джерел. Цікаво, що з моменту прийняття рішення про створення полігона до його «дня народження» минуло лише півтора місяця: закрита постанова Радміну СРСР про обладнання на Новій Землі «Об'єкта-700» вийшла 31 липня 1954 року. Таке в СРСР було можливо завдяки державній політиці «догнати і перегнати» (будь-що). Відомо, що долучився до цього, зокрема, академік Ігор Курчатов, який після призначення Берія відповідальним «за уран» направив на його ім'я записку «Про незадовільний стан робіт з проблеми». У ній він поінформувував про широкомасштабні роботи за кордоном і високу концентрацію там наукових та інженерно-технічних сил, задіяних в уранових дослідженнях. І було прийнято відповідні рішення.

(Закінчення на 2-й стор.)

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерго України, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо

<http://www.atomprofspilka.info>

29 СЕРПНЯ — ДЕНЬ ШАХТАРЯ

Амбітна молодість СхідГЗК

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Реалізація амбітних ядерних задумів стала можливою завдяки створенню спеціальної структури — Спецкомітету, який діяв в обхід неперворотної системи владних партійних рішень. Платежі атомних проектів задовольнялися всіма «суміжниками». А щоб ця схема працювала, керівництво атомного проекту отримувало право самостійно планувати свою діяльність і давати вказівки будь-яким органам господарського управління, окремим підприємствам і організаціям. Для контролю за «неухильним» виконанням прийнятих рішень було створено жорстку управлінську

вертикаль. Особливе місце в атомних будівництвах займали питання розвитку соціально-забезпечення і соціальної інфраструктури.

Ковбаси, цукерки, риба, ікра

— Цього всього вдосталь було у магазинах Жовтих Вод, — зазначає Валерій Матов. — І кожному працівнику доступно це було купити. Сьогодні невірогідно звучить, але насильно примушували працівників машини купувати. Грнник заробляв на неї за декілька місяців. А найголовніше — будували об'єкти соціальної інфраструктури. Унікальний Палац культури у Жовтих водах, кінотеатр. Це вже на мої пам'яті, ці об'єкти були в мене на балансі, коли я очолю-

вав профспілку СхідГЗК. Жовтоводський палац культури (колишня назва — Палац культури імені Леніна), головну культурну установу Жовтих Вод, було відкрито 1957 року. Будівля центру, споруджена за проектом архітектора Олександрова, сьогодні в переліку архітектурних пам'яток Дніпропетровської області. Кінотеатр збудовано за таким само проектом, у такому ж архітектурному стилі, але трохи менше, спорудили дитячий палац. Зараз там церква. У Жовті Води приїжджали знаменитості, щоб жителі міста-супутника СхідГЗК не відчували різниці периферії з центром.

Що цікаво, в усіх містах Міністерства машинобудування СРСР була схожа інфраструктура. Працівники СхідГЗК літали на подібні до комбінату далекі майданчики в Азії, а такі обміни делегаціями були дуже популярні: з питань соцзмагання, з охорони праці тощо. Так от, якось прилетіли до міста Шевченко в Казахстані (нині — Актау). Оселилися в готелі. Вранці прокидаюся, вийшов на вулицю, не можу зрозуміти: де я? Таке враження, що я у Жовтих Водах. Міста будувалися не лише за одним проектом, навіть будинки були одного кольору. Ще коли працював у профспілці, була поїздка до Удмуртії у місто Глазов — на Глазовський машинобудівний завод, що випускав цирконієву продукцію. Місто точнісінько таке саме як Жовті Води, тільки назви вулиць відрізняються.

Були свої табори відпочинку, дитячі садики, лікарні. Путівки всі отримували, не дай Бог, щоб «згоріла». Ніхто не дозволяв її ділити, як роблять це зараз. Адаже це була програма за реабілітацією працівників до направленням медиків. Чітко виконувався припис: людина, яка працює на урановому виробництві, має обов'язково оздоровитись. Оплачувався проїзд до санаторію.

Місто молодості нашої

— Місто Жовті Води будувалося на моїх очах, прискореними темпами у 60-ті роки, — згадує Валерій Матов. — Одночасно з проведенням гірських робіт широким фронтом велось промислове й цивільне будівництво силами підприємств організації, у тому числі військових будівельників. Батько в мене практично з першого дня працював на комбінаті. Брав участь у створенні уранових об'єктів, так званих поштових скриньок — 28-ма, 35-та. Як і батько, після закінчення ін-

ституту, я також прийшов працювати на комбінат. У мене направлення було на Смолинську шахту, але обставини так склалися, фахівців не вистачало, і мене відправили на Кіровоград. Тоді це було Рудоуправління №2, шахта «Північна». Потім поміняли назву на «Інгульська». Перша вагонетка з рудою тут видана на-гора у грудні 1970 року.

Підприємство розвивалося. 1966 року за заслуги у виробництві та успішне виконання плану п'ятирічки СхідГЗК було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора. Розбудовувалась інфраструктура, вирувало спортивне життя комбінату. У 1966 році футбольна команда СхідГЗК «Авангард» удруге стала чемпіоном України.

І що цікаво, це було місто молодих. Приїхали працювати сюди молоді люди, практично всі однакового віку, з різницею максимум у п'ять років. Звісно, відбувалося багато весілля, народжувалося багато дітей. Тільки в Жовтих Водах було збудовано 28 дитсадків! Коли жінки йшли в декретну відпустку, їм виплачували таку допомогу, що, практично, змушували купувати за ці гроші автомобіль «Волга». Тому того часу була жартівлива прикмета: жінка за кермом «Волги» означає — народила. Я коли дітям розповідаю, кажуть — казки. А я жив у цій системі, я це бачив.

Залишатися в історії славетні імена

— Уже тієї категорії людей немає, які стояли біля витоків створення комбінату, — веде далі Валерій Матов. — Але є ветерани-шестидесятники, з якими мені пощастило працювати, з ними й сьогодні продовжую підтримувати стосунки. Начальники шахт, керівники гірських служб комбінату, керівники рудників. Серед них колишній генеральний директор Бабак Михайло Іванович. Нині живе під Києвом — у Василькові. Зробили операцію на обох очах, Атомпрофспілка допомагала поновити зір. Надзвичайно цікава і всебічно освічена людина. Інтелегентна, чесна, порядна. Ми з ним майже одночасно, з невеликою різницею, прийшли на підприємство. Він після закінчення технікуму, потім заочно закінчив інститут, доріс до генерального директора. У 1980-му, у 36 років, уперше в історії комбінату, став наймолодшим начальником відділу.

Так вийшло, що заступником генерального директора, а потім гендиректором комбінату Михайло Іванович був у перші роки незалежності

України (1990–2004), і це були надзвичайно складні для комбінату часи. Завод і шахти комбінату постійно простоювали, проблеми з реалізацією готової продукції і постачанням сировини для виробництва кислоти, перебої з виплатою заробітної плати. Але завдяки ентузіазму і наполегливості гендиректора Михайла Бабака вдалося відстояти в ті роки СхідГЗК. Було збережено колектив.

Михайло Іванович Бабак стояв біля витоків створення «Енергоатома», був безпосереднім учасником прийняття важливих рішень уряду України щодо видобутку та випуску урану СхідГЗК. Тридцять чотири роки життя віддав підприємству.

Серед ветеранів-шестидесятників і Гаррі Федорович Матаков, колишній заступник начальника гірничого відділу, заступник головного інженера — начальник гірничого відділу управління ДП «СхідГЗК» (1961–1965, 1970–2008 роки. — Ред.). Він, як кажуть, був з діда-прадіда гірняк. Його батько, вже, на жаль, покійний, один із перших керівників гірських об'єктів на жовтоводському майданчику. Він також протягом тривалого часу був керівником групового комітету Атомпрофспілки. (Східна об'єднана організація профспілки є другою за чисельністю в Атомпрофспілці, вона налічує майже одинадцять з половиною тисяч членів профспілки, які об'єднані в 12 первинних організацій. Найбільша з них

— профорганізація самого ДП «СхідГЗК». — Ред.). Гаррі Федорович, новатор-передовик, понад 30 років працював на комбінаті. Брав участь у модернізації технологій видобутку, переході від ручної праці до механізованої. Завдяки йому на шахті побудовано перший ліфт, застосовано технологію вінцевого кріплення.

Микола Михайлович Новак починав молодим спеціалістом і найдовше очолював колектив Інгульської шахти — понад 18 років. Цікаво, що після навчання йому запропонували їхати в Калугу на вугільні шахти, але він попросився в Україну, бо проходив переддипломну практику в Жовтих Водах на шахті «Нова» (народився на Сумщині). Без відриву від виробництва закінчив Криворізький гірничорудний інститут. Став заступником головного інженера по ТБ шахти «Допоміжна». Тривалий час працював в експедиції, направлявся за кордон до Німеччини — на підприємство «Вісмут», яке займалося розробкою уранових родовищ в НДР. У 1985-му його призначили директором підприємства «Інгульська шахта». На шахті досі пам'ятають про підсобне господарство за часів Миколи Новака: пошивний цех, тваринницький комплекс, цех з переробки м'ясопродуктів, теплиця тощо.

Сьогодні, на жаль, СхідГЗК переживає інші часи...

**Записала
Лілія СОКОЛОВА**

АТОМНІ НОВИНИ

20 років безпечної та надійної експлуатації ССВЯП

24 серпня 2001 року було встановлено перший контейнер з відпрацьованим ядерним паливом на майданчик сухого зховища відпрацьованого ядерного палива ВП ЗАЕС. З цієї нагоди відбувся прес-тур для журналістів місцевих та регіональних ЗМІ за участю фахівців Запорізької АЕС.

Виконавач обов'язків заступника головного інженера з ядерної та радіаційної безпеки — начальник служби аналізу безпеки Олександр Депенчук детально розповів про технологію проміжного зберігання відпрацьованих паливних збірок у вентиляційних контейнерах зберігання на бетонному майданчику, про унікальність об'єкта, економічний ефект, екологічність та безпеку ССВЯП. Також відповіли на запитання журналістів.

Запорізька АЕС перша і єдина АЕС в Україні впровадила систему сухого зберігання відпрацьованого ядерного палива для реакторів типу ВВЕР-1000, розв'язавши так проблему його зберігання на найближчій півночній та заощадивши величезні кошти для української економіки.

Спосіб проміжного зберігання відпрацьованого палива широко застосовується в міжнародній практиці експлуатації АЕС. До країн з уже сформованою практикою сухого контейнерного зберігання

відпрацьованого ядерного палива належать США, Канада, Німеччина, Швейцарія, Велика Британія, Литва.

Комплекс ССВЯП Запорізької АЕС розрахований на 380 вентиляційних контейнерів зберігання, в яких можна розмістити понад 9000 відпрацьованих тепловидільних збірок. Нині на майданчику

ССВЯП встановлено 169 контейнерів. Контроль радіаційного стану здійснюється всебічно і безперервно. 20 років спостережень доводять, що всі попередні розрахунки щодо безпеки підтверджуються, при цьому більшість параметрів, що контролюються, мають значення набагато нижчі від граничних, закладених у проект.

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

СПІВЧУТТЯ

18 серпня 2021 року після тяжкої хвороби пішла з життя

**Олена Володимирівна
УЛЬЯНОВА,**

начальник відділу соціального розвитку управління професійного розвитку персоналу ВП «Запорізька АЕС», член профкому первинної профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом».

Колеги та друзі глибоко сумують з приводу тяжкої втрати і висловлюють щирі співчуття родині покійної. Не стало людини надзвичайної порядності і доброти, чудового фахівця, мудрої і красивої жінки, люблячої матері.

Світла пам'ять про Олену Володимирівну завжди житиме у наших серцях!

**Профком ППО
ДП НАЕК «Енергоатом»**

У ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ЛІТНІЙ ТАБІР

«МОЛОДІСТЬ. АКТИВНІСТЬ. ПРОФСПІЛКА»

У заході під такою назвою брали участь 35 молодих профспілкових лідерів та лідерок з 12 областей України. Атомпрофспілку представили Голова Організації молоді Атомпрофспілки Павло Олещук та член Ради ОМ ППО ВП ЗАЕС Христина Левченко.

У перший день роботи табору учасники прослухали лекцію з інфекційної безпеки у сфері праці. Ознайомилися з пам'ятками Чернігова та дізналися цікаві історичні факти про «Болдині гори». В наступні дні навчання йшлося про організаційний розвиток профспілки на основі теорії спіральної динаміки. Учасники спробували визначити, до яких рівнів належать профспілки і якими мотиваційними інструментами можна скористатися, щоб підвищити їх авторитет. Дуже цікавим та корисним був тренінг з профілактики та подолання синдрому професійного вигорання. Вдалося вийти із зони комфорту під час практичного завдання з подолання стресу, відкрити свої сильні та слабкі сторони і зрозуміти, що потрібно себе не тільки критикувати, а й хвалити. Усі бажаючи в ці дні навчилися створювати відеоконтент і в результаті отримали дуже класні та цікаві відео за участю самих лідерів та лідерок. Учасники мали змогу пройти рефлексію навчального дня та поділитися враженнями від здобутих знань.

Родзинкою цього заходу був профспілковий навчальний квест з елементами спортивного орієнтування. Усі зарядилися

енергією та позитивними емоціями. В останній день літнього табору були показові розіграні сценки, в яких усі продемонстрували свої здібності з ведення переговорів та застосували різні інструменти з подолання конфліктів між сторонами перемовин.

КАДРИ ДЛЯ АЕС

Є перспективи для кар'єрного зростання

У 2021 році на підприємство працювало вже 11 молодих фахівців. Один з них — за вільним наймом. Решта — за тристоронніми договорами, здобувши освіту у профільних вишах: Київському, Одеському та Харківському політехнах.

Южно-Українська атомна електростанція понад 20 років проводить цільову підготовку кадрів та укладає тристоронні угоди «ЗВО-Студент-АЕС». Аби на шляху у молодих спеціалістів було менше перешкод та труднощів, за кожним з них закріплюють досвідчених наставників, завдяки яким молодь швидше проходить виробничу адаптацію та освоюється на нових робочих місцях. Це частина стратегічного партнерства в колективі, коли старший колега стає для свого протеже і другом, і викладачем.

Михайло Бочаров закінчив Одеський національний політехнічний університет (нині — Державний університет «Одеська політехніка»), де навчався за

спеціальністю «Атомна енергетика». «Свого часу я уклав тристоронній договір «ЗВО-Студент-АЕС», завдяки чому отримав право на проходження виробничої та переддипломної практики на підприємстві, заохочення у вигляді стипендії від НАЕК «Енергоатом» за високі бали, а головне — гарантоване працевлаштування», — каже Михайло Бочаров.

Під час навчання у ЗВО хлопець проходив практику в першому реакторному та другому турбінному цехах. Це була хороша нагода ознайомитися з підприємством, особливостями пропускового режиму, поспілкуватися зі спеціалістами. За результатами кастингу влаштувався машиністом-обхідником до турбінного цеху №1.

У професії Михайло Бочаров не розчарувався, хоч підкреслює, що робота відповідальна і потребує уважності. Як машиніст-обхідник турбінного устаткування п'ятої групи кваліфікації, він контролює стан системи кульового очищення трубок конденсатора турбі-

ни енергоблока. Цей комплекс обладнання призначений для запобігання відкладенням органічних і мінеральних речовин, а також утворення накипу на внутрішніх поверхнях теплообмінних трубок конденсатора. За словами Михайла Бочарова, розібратися з усіма нюансами допомагає колектив, особливо він вдячний за підтримку своєму молодому наставнику Денису Левицькому.

У свою чергу Денис зазначає, що йому пощастило з учнем, який виявився здібним та відповідальним. «Я впевнений, що в Южно-Українському енергокомплексі у молоді є перспективи для кар'єрного зростання. Аби пришвидшити цей процес, треба бути цілеспрямованим та активним».

Зокрема, зараз у молоді є можливість приєднатися до конкурсу наукових доповідей, який проходить за виробничим та соціально-профспілковим напрямками. До участі запрошують усіх працівників підприємства віком до 35 років.

Визначився переможець

конкурсу професійної майстерності серед інструкторів навчально-тренувального центру Запорізької АЕС. Ним став Антон Сегада.

Антон Сегада — молодий інструктор, працює в НТЦ трохи більше року, проте має понад 10 років виробничого досвіду оперативної роботи. Практичне заняття, яке він підготував і провів, було присвячене темі обладнання системи автоматичного управління резервної дизельної електростанції по лінії цеху теплової автоматички та вимірювань. Саме практичний етап у напрямку діяльності інструктора визначив переможця.

Члени конкурсної комісії відзначили високий знання і професіоналізм молодих працівників. За підсумками конкурсанти відокремлювали соті частини бала.

Один з головних плюсів таких конкурсів — обмін досвідом. Тому вони корисні як для самих учасників, так і для членів комісії та інших присутніх. Переможець буде обстоювати честь Запорізької АЕС на галузевому етапі.

Конкурс профмайстерності проводиться за підтримки адміністрації та профспілкового комітету ВП ЗАЕС і сприяє вдосконаленню майстерності молодих атомників, підвищенню їх кваліфікації, зростанню продуктивності праці, поліпшенню рівня культури безпеки на підприємстві.

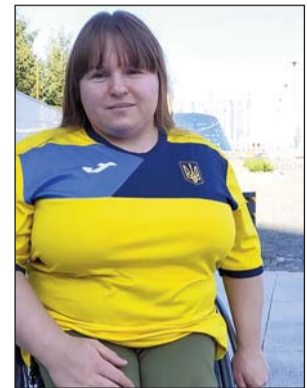
АТОМНИЙ СПОРТ

Четверта Паралімпіада Раїси Топоркової

У Токіо стартували XVI літні Паралімпійські ігри. У них бере участь енергодарська спортсменка, вихованка спортивно-оздоровчого комплексу Запорізької АЕС Раїса Топоркова.

На Паралімпіаді, яка триватиме до 5 вересня, представники 168 країн світу змагатимуться за 540 комплектів нагород у 22 видах спорту. Україну на іграх представлятимуть 145 спортсменів у 15-ти дисциплінах. Раїса виступатиме у складі збірної України з пауерліфтингу, у ваговій категорії до 61 кг.

Заслуженого майстра спорту України, майстра спорту міжнародного класу, учасницю Паралімпійських ігор 2008, 2012 та 2016 років, чемпіонку світу 2014 року, переможницю кубків світу 2017 та 2018 років, срібну та бронзову призерку чемпіонатів Європи 2013, 2015 і 2018 років та Кубків світу 2015, 2016, 2019 і 2021 років Раїсу Топоркову тренує заслужений тре-

нер України з пауерліфтингу, тренер вищої категорії спортивно-оздоровчого комплексу Запорізької АЕС Сергій Кумейко.

НОВИНИ ЗАПОРІЗЬКОЇ АЕС

Відвантажено першу партію медичного кисню

На азотно-кисневій станції (АКС) №2 Запорізької АЕС відбулося відвантаження першої партії медичного кисню. 70 балонів передано до Оріхівської лікарні.

Наступна партія надійде в Донецьку область, у Великоновосілківську центральну районну лікарню. Й наразі опрацюється заявка з Мелітополя.

АКС №2 Запорізької АЕС виробляє високоякісний кисень, що повністю відповідає вимогам, які пред'являються до нього як до лікарського препарату. На АКС проведено повний цикл виробництва. Якість кисню поки що контролює контрактна лабораторія. У найближчому майбутньому, після отримання необхідного дозволу, цим процесом буде займатися водно-радіохімічна лабораторія ВП ЗАЕС.

«Процес виробництва перебуває під постійним контролем. Ми перевіряємо кисень та випусємо всі необхідні документи. Маємо можливість надавати свої балони або заправляти ті, що надходять з лікарень. Оріхівська лікарня вже от-

римала свій кисень для пацієнтів. Великоновосілківська лікарня готується заправляти кисень у власні балони», — прокоментувала відправку першої партії уповноважена з виробництва медичного кисню відділу технічного контролю Юлія Мельникова.

Мета атомників — урятувати якомога більше людських життів і допомогти державі подолати наслідки пандемії коронавірусу.

МІЖНАРОДНА СОЛІДАРІСТЬ

Афганістан: діяти на захист прав людини

МКП привітала заклик Генерального секретаря ООН Антоніу Гутерріша задіяти «всі можливі інструменти» задля припинення нелюдських порушень прав людини в Афганістані, де таліби швидко взяли під контроль країну після десятиліть міжнародного втручання.

Пан Гутерріш виступав на екстремному засіданні Ради Безпеки ООН.

З цього приводу Генеральний секретар МКП Шаран Барроу зазначила, що міжнародна спільнота повинна діяти терміново задля запобігання подальшим порушенням прав людини: «Жінки та дівчата вже зазнають насильства, немінуче чимало людей будуть намагатися втекти у безпечні місця, тому країні мають бути готові прийняти біженців, узяти на себе відповідальність за їх захист згідно з міжнародним правом. Ми зробимо все можливе, щоб забезпечити безпеку наших сестер і братів із профспілкового руху Афганістану».

Разом із жакливими перспективами, що стоять перед народом Афганістану, МКП стурбована й тим, що поглинання країни рухом Талібан загрожуватиме подальшою дестабілізацією регіону, а також тим, що переважна частина фінансування руху надходить від торгівлі опіумом, внаслідок чого є великий ризик істотного зростання незаконної торгівлі наркотиками у світі.

АТОМНИЙ СПОРТ

«Energy Sprint Triathlon»

На території реабілітаційно-оздоровчого комплексу Рівненської АЕС «Біле озеро» відбувся крос-тріатлон «Energy Sprint Triathlon» — завершальний етап Кубка «РАЕС CUP». Уже втретє Рівненська АЕС спільно із велокомандою «РАЕС team», первинною профспілковою організацією (ППО) та організацією молоді (ОМ ППО) підприємства є організаторами єдиного тріатлону Рівненщини «Energy Sprint Triathlon». Цьогоріч у змаганнях взяли участь 126 спортсменів та аматорів з різних куточків України. Професійні тріатлоністи та початківці з 9 областей країни пройшли три феєричні етапи: плавання, велосипедний заїзд та біг.

У результаті в абсолюті серед чоловіків першість укротре здобув рівнянин Дмитро Стецюк з часом 1:10:33, в абсолюті серед жінок перемогла киянка Валентина Молчанець з часом 1:17:09. Низку переможців названо серед чоловіків у різних вікових категоріях. Серед них і працівник РАЕС Віталій Демидишин, який здобув золото у категорії 18-29 років. Серед жінок у віковій категорії 18-35 років перемогу завоювала Тетяна Мазур з Южно-українська.

Також визначено найшвидших тріатлетів НАЕК «Енергоатом», ними стали працівники РАЕС Віталій Демидишин та Юлія Руднік-Гриньків. Володарі Кубка «РАЕС CUP» 2021 року — Дмитро Стецюк та Юлія Руднік-Гриньків. У командному заліку Компанії першість здо-

була Рівненська АЕС, за нею йшли Южно-Українська та Хмельницька АЕС.

Усі фінішери отримали пам'ятні медалі заходу, а призерів нагороджено грошовими винагородами та цінними подарунками від партнерів змагань. Також

іміджевими футболками відзначено 35 учасників усіх чотирьох етапів Кубка РАЕС. Спортивні заходи Рівненської АЕС зібрали впродовж року до тисячі спортсменів та аматорів з усієї України та закордону.

Юлія КУЛАСВА

Юные звезды в «Созвездии Таврии»

На базе детско-оздоровительного лагеря «Созвездие Таврии» (г. Скадовск Херсонской области) был организован и проведен учебно-тренировочный сбор для 40 учащихся — спортсменов спорткомплекса «Олимп» ОП ЮУАЭС.

24 спортсмена отделения плавания и 16 из отделения художественной гимнастики в возрасте от 6 до 16 лет имели великолепную возможность повысить свое спортивное мастерство под руководством наставников — тренеров-преподавателей Суворкиной Л.М. и Сироченко А.В.

Результатом проведенных сборов стало не только повышение общефизической и технико-тактической подготовки юных спортсменов, но и улучшение психологического микроклимата в командах.

Проведение этого спортивного мероприятия стало возможным благодаря финансовой поддержке профсоюзной организации ГП НАЭК «Энергоатом», которая приобрела путевки для учащихся-спортсменов.

Администрация и тренерско-преподавательский состав спорткомплекса «Олимп» ОП

ЮУАЭС вместе с родителями юных спортсменов выражают искреннюю благодарность ППО ГП НАЭК «Энергоатом» за великолепную возможность проведения учебно-тренировочных сборов на берегу Черного моря и надеются на дальнейшую поддержку в области развития физической культуры и спорта.

Екатерина СПАНЧАК, зав. ОРДИЮС СК «Олимп» УСО

НЕРОЗГАДАНА ТАЄМНИЦЯ

Кам'яний хрест

Нещодавно у програмі дніпропетровського обласного радіо я прослухав передачу про те, як біля м. Марганець громадськими ентузіастами та активістами було знайдено кам'яний хрест, про який писав відомий український історик Д.І. Яворницький, та згадав історію, що трапилася зі мною в далекій юності.

Йшов 1967 рік: мені 17-й минуло, орав поля я за селом... У ті часи юнаки та дівчата під час літніх канікул працювали в колгоспі, допомагаючи своїм батькам: хто воду возив кіньми до польових станів; хто різав пагони шовковиці для вирощування шовкунів; хто їздив волами по глину в колгосп та виконував інші повсякденні роботи (цоб-цабе знали всі сільські хлопчики). Я був фізично розвиненим, жвавим юнаком, тож мені вдалося отримати роботу помічником тракториста.

Між селом Червоноукраїнка та Ульянівка Криничанського району був хутір, в якому вже ніхто не жив. На хуторі була

кам'яна садиба та господарські будівлі, а навкруги на кілька гектарів розкинувся величезний сад. Обійстя було огорожене кущами жовтої акації та неглибокою траншеєю. Ми, хлопчики, бігали в цей сад по грецькі горіхи, груші та яблука. З часом хутір став нежилим і почав заростати чагарниками. Керівництво колгоспу, борючись за збільшення посівних площ, прийняло рішення про його ліквідацію. Ось екіпаж нашого трактора Т-74 і займався викорчуванням чагарників та здичавилого саду.

Під час однієї з обідніх перерв тракторист вирішив пройтися садом. І ось там, у гущавині чагарників, у напівзасипаній траншеї помітив якесь кам'яне дерево. Покликавши мене на допомогу, він вирішив детальніше дослідити знахідку. Яке ж було наше здивування, коли, розгорнувши перегниле листя, перед нами постав у всій своїй красі старовинний кам'яний хрест. Хрест був завдовжки 2-2,5 метра та здався зробленим зі стовбура дерева. Але це був граніт. Ті місяці, де були ніби відпиляні гілки, дивували своєю відполірованою дзеркальною поверхнею. На поперечині хреста було видно напівстерті написи, які ми не змогли

прочитати. Ми, молоді хлопці-атеїсти, стояли в захваті перед цим кам'яним шедевром. Що ж нам робити з ним? На щастя, в селі знайшлися розумні керівники, які вирішили, порадившись з сільчанами, перевезти цей хрест на сільський цвинтар. Без галасу і помпезності (щоб інформація не дійшла до райкому партії) хрест було доставлено на сільське кладовище, а місцевий священник (теж без галасу) освятив його.

Ось уже більш ніж півстоліття височіє цей хрест на місці вічного спокою червоноукраїнських сільчан. Розповідаючи про нього, я згадую також напис на внутрішній кріпосній стіні Мукачівського замку: MILENIUM, тобто тисячоліття. В які віки і хто створив цей хрест? Хто доставив його на цей хутір? Хто проживав на цьому хуторі? Та багато інших запитань, на які хотілося б отримати відповіді. Буремні роки нашої історії багато чого стерли з пам'яті жителів, але, можливо, вчені-історики зможуть хоч трішки відкрити таємницю цього кам'яного хреста.

В.Г. КІСІЛЬОВ, пенсіонер, колишній житель села Кам'яничани

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000